# من تو را به خاطر الله دوست دارم. وی پاسخ داد: ذاتی که مرا به خاطر او دوست داری، تو را دوست بدارد.

از انس بن مالک رضی الله عنه روایت است که مردی نزدِ پیامبر صلی الله علیه وسلم بود؛ شخص دیگری از آنجا گذشت. آن مرد گفت: ای رسول خدا، من، این شخص را دوست دارم. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَأَعْلمتَه؟»: «آیا او را از این محبت آگاه کرده ای؟» گفت: خیر. پیامبر صلی الله علیه وسلم فرمود: «أَعْلِمْهُ»: «آگاهش کن». این مرد، نزد آن شخص رفت و به او گفت: من تو را به خاطر الله دوست دارم. و آن شخص پاسخ داد: ذاتی که مرا به خاطر او دوست داری، تو را دوست بدارد.

[صحیح است] [به روایت نسائی - به روایت ابوداوود - به روایت احمد]

این حدیث نبوی تاکید دارد که وقتی انسان برادر دینی اش را دوست دارد، باید او را از این محبت آگاه نماید؛ وقتی مردی که در کنار پیامبر نشسته بود به کسی اظهار دوستی و محبت کرد که از کنار آنها گذشته بود، رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «آیا او را از این محبت آگاه نمودی؟». و این بیانگر سنت بودن چنین رفتاری است؛ چنانکه سنت است چون مسلمانی شخصی را دوست داشته باشد، به او بگوید: تو را دوست دارم؛ زیرا بیان این کلمات خود القای محبت در قلبش را به دنبال دارد؛ وقتی انسان بداند برادر مسلمانش او را دوست دارد، او هم برادرش را دوست می دارد؛ هرچند قلب ها یکدیگر را می شناسند و احساس می کنند و میان آنها الفت و دوستی برقرار است و لو اینکه زبان گویای این محبت و دوستی نباشد. چنانکه رسول الله صلی الله علیه وسلم می فرماید: «الأَرْوَاحُ جُنُودٌ مُجنَّدَةٌ، فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا ائْتَلَفَ، وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا، اخْتَلَفَ»: «ارواح مانند سپاهیان و دسته های گوناگون یک سپاه هستند؛ آنها که یکدیگر را بشناسند (و ویژگی های یکسانی داشته باشند)، با هم الفت می گیرند و آنها که یکدیگر را نشناسند، از هم دور می شوند و با هم اُنس نمی گیرند». اما در صورتی که انسان این محبت و دوستی را به زبان بیاورد و بگوید: تو را به خاطر الله دوست دارم؛ این باعث افزایش محبت در قلب می گردد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3028